

- b) Onko näitä tulkittava niin, että kyseessä on yksinomaan julkistaloudellinen tavoite silloin, kun vero on otettu käyttöön yhtä aikaa, kun jokin toimivalta on siirretty itsehallintoalueille, joille puolestaan on luovutettu verotus, jotta katettaisiin osittain siirretyn toimivallan aiheuttamat kustannukset, mikä mahdollistaa eri verokantojen vahvistamisen kunkin itsehallintoalueen alueen mukaan?
- c) Jos edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko erityistarkoituksen käsitettä tulkittava niin, että kyseisen tavoitteen on oltava yksinomainen, vai päinvastoin niin, että se antaa mahdollisuuden saavuttaa useita erilaisia tavoitteita, joista yhtenä voi olla yksinomaan julkistaloudellinen tavoite, jolla pyritään saamaan rahoitus tietyn toimivallan käytölle?
- d) Jos edelliseen kysymykseen vastataan niin, että hyväksytään useiden tavoitteiden saavuttaminen, kuinka merkittävä tietyn tavoitteen on unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan oltava veron erityistarkoitusta koskevan vaatimuksen täyttymiseksi direktiivin 92/12 3 artiklan 2 kohtaa sovellettaessa, ja millä perustella pääasiallinen ja liitännäinen tavoite erotetaan toisistaan?
- 2) Valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25.2.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/12/EY 3 artiklan 2 kohta ja erityisesti edellytys, jonka mukaan näiden verojen kannossa on noudatettava valmistevero- ja arvonlisäverosaatavan syntymistä koskevia verotussääntöjä:
- a) Ovatko nämä esteenä yhdenmukaistamattomalle välilliselle verolle, kuten IVMDH-vero, jonka osalta verosaatava syntyy silloin, kun polttoaine myydään vähittäiskaupassa loppukuluttajalle, toisin kuin yhdenmukaistetun veron, kivennäisöljyveron, verosaatava, joka syntyy, kun tuotteet poistuvat viimeisestä verottomasta varastosta, tai siitä huolimatta, että verosaatava syntyy vähittäiskaupan viimeisessä vaiheessa, se kuitenkin tulee maksettavaksi jokaisessa tuotanto- ja jakeluportaassa arvonlisäveron osalla, koska se ei ole, kuten asiassa EKW ja Wein & Co <sup>(2)</sup> annetussa tuomiossa todetaan (47 kohta), kummankaan yhteisön lainsäädännössä säädetyn verotustekniikan "systematiikan" mukainen?
- b) Jos edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko näitä tulkittava siten, että mainittu verosääntöjen noudattamista koskeva edellytys täyttyy — ilman että veron tarvitsee sopia yhteen verosaatavan syntymisen osalta — pelkästään sillä perusteella, että yhdenmukaistamaton välillinen vero, tässä tapauksessa IVMDH-vero, ei vaikuta valmistevero- tai arvonlisäverosaatavan tavanomaiseen syntymiseen siinä mielessä, että vero ei estä tai vaikeuta sitä?

<sup>(1)</sup> EYVL L 76, s. 1.

<sup>(2)</sup> Asia C-437/97, tuomio 9.3.2000 (Kok., s. I-1157).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verfassungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 19.12.2012 — Kärntner Landesregierung ym.**

(Asia C-594/12)

(2013/C 79/13)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

**Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin**

Verfassungsgerichtshof

**Pääasian asianosaiset**

*Kantajat:* Kärntner Landesregierung, Michael Seitlinger, Christof Tschohl, Andreas Krisch, Albert Steinhauser, Jana Herwig, Sigrid Maurer, Erich Schweighofer, Hannes Tretter, Scheucher Rechtsanwalt GmbH, Maria Wittmann-Tiwald, Philipp Schmuck ja Stefan Prochaska

*Muu osapuoli:* Bundesregierung

**Ennakkoratkaisukysymykset**

**1) Unionin toimielinten toimien pätevyys:**

Ovatko yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tai yleisten viestintäverkkojen yhteydessä tuotettavien tai käsiteltävien tietojen säilyttämisestä ja direktiivin 2002/58/EY muuttamisesta 15.3.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/24/EY <sup>(1)</sup> 3–9 artikla yhteensopivia Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7, 8 ja 11 artiklan kanssa?

**2) Perussopimusten tulkinta:**

2.1. Onko yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24.10.1995 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY <sup>(2)</sup> ja yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001 <sup>(3)</sup> otettava huomioon puuttumisten sallittavuutta arvioitaessa samanveroisesti perusoikeuskirjan 8 artiklan 2 kohdassa ja 52 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen edellytysten kanssa, kun otetaan huomioon perusoikeuskirjan 8 artiklaa koskevat selitykset, jotka on laadittu perusoikeuskirjan 52 artiklan 7 kohdan mukaan perusoikeuskirjan tulkitsemisen ohjaamiseksi ja jotka Verfassungsgerichtshofin on otettava asianmukaisesti huomioon?

- 2.2. Mikä on perusoikeuskirjan 52 artiklan 3 kohdan viimeisessä virkkeessä viitatus unionin oikeuden ("Recht der Union") suhde tietosuojaoikeuksia koskeviin direktiiveihin?
- 2.3. Kun pidetään mielessä direktiivin 95/46/EY ja asetuksen (EY) 45/2001 sisältämät ehdot ja rajoitukset, jotka liittyvät perusoikeuskirjassa vahvistetun tietosuojaa koskevan perusoikeuden käyttöön, onko myöhemmin annettuun johdetuun oikeuteen perustuvat muutokset otettava huomioon perusoikeuskirjan 8 artiklan tulkinnassa?
- 2.4. Kun otetaan huomioon perusoikeuskirjan 52 artiklan 4 kohta, seuraako perusoikeuskirjan 53 artiklassa tarkoitusta suojan korkeamman tason säilyttämistä koskevasta periaatteesta, että perusoikeuskirjaan perustuvia rajoja, jotka koskevat johdetulla oikeudella tehtyjä rajoituksia, on tiukennettava?
- 2.5. Kun otetaan huomioon perusoikeuskirjan 52 artiklan 3 kohta, johdanto-osan viides perustelukappale ja 7 artiklaa koskevat selitykset, joiden mukaan siinä taatut oikeudet vastaavat Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklassa tarkoitettuja oikeuksia, voiko Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklaa koskevasta Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännöstä seurata sellaisia perusoikeuskirjan 8 artiklan tulkintaa koskevia näkökohtia, joilla on vaikutusta viimeksi mainitun artiklan tulkintaan?

<sup>(1)</sup> EUVL L 105, s. 54.

<sup>(2)</sup> EYVL L 281, s. 31.

<sup>(3)</sup> EYVL 2001, L 8, s. 1.

**Kanne 20.12.2012 — Euroopan komissio v. Puolan tasavalta**

**(Asia C-598/12)**

(2013/C 79/14)

Oikeudenkäyntikieli: puola

#### Asianosaiset

**Kantaja:** Euroopan komissio (asiamiehet: P. Hetsch, O. Beynet ja K. Herrmann)

**Vastaaja:** Puolan tasavalta

#### Vaatimukset

- Unionin tuomioistuimen on todettava, että Puolan tasavalta ei ole noudattanut sähköisen sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/72/EY <sup>(1)</sup> 49 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia kyseisen direktiivin 2 artiklan 1, 22, 32 eikä 33 kohdan, 3 artiklan 7, 8 eikä 13 kohdan, 6 artiklan 1 eikä 3 kohdan, 9 artiklan, 13 artiklan, 14 artiklan, 17–23 artiklan, 10 artiklan, 11 artiklan, 16 artiklan 1 eikä 2 kohdan, 26 artiklan 2 kohdan b eikä c alakohdan eikä d alakohdan kolmannen eikä neljännen virkkeen, 29 artiklan, 38 artiklan 1–4 kohdan, 39 artiklan 1–4 kohdan, 40 artiklan 1–3 kohdan eikä 5–7 kohdan eikä liitteessä I olevan 1 eikä 2 kohdan noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle.
- Puolan tasavallalle on määrättävä SEUT 260 artiklan 3 kohdan nojalla uhkasakkoa direktiivin 2009/72/EY täytäntöönpanotoimista ilmoittamista koskevan velvollisuuden laiminlyönnistä 84 378,24 euroa päivässä siitä päivästä lukien, jolloin tässä asiassa julistetaan tuomio.
- Puolan tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

#### Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2009/72/EU täytäntöönpanon määräaika päättyi 3.3.2011.

<sup>(1)</sup> EUVL L 211, s. 55.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Naczelny Sąd Administracyjny (Puola) on esittänyt 24.12.2012 — Welmory Sp z.o.o. v. Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku**

**(Asia C-605/12)**

(2013/C 79/15)

Oikeudenkäyntikieli: puola

#### Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Naczelny Sąd Administracyjny